

[Clausager.]

kommer man formodentlig ned paa de laveste Produktionspriser, medens man paa de større Ejendomme har højere Produktionspriser, idet man dér har større Udgifter til lejet Arbejdskraft. Der var en æret Deputation, som gjorde Rede for Dyrkningsresultatet paa en lille Ejendom; denne Redegørelse var god at faa Forstand af, den var saa meget mere interessant, som Regnskabet faldt sammen med de Regnskaber, vi kender fra officiel Side.

Jorden, der hørte til den paagældende Ejendom, var udmærket; Udgifterne var beregnet paa ædruelig Maade, nogle Udgifter var maaske ansat lovlig højt, men til Gengæld var andre ansat lovlig lavt, helt forkert var det altsaa ikke. Af Forrentningsudgiften af Jorden kan jeg ikke regne andet ud end, at det er en Ejendom, som er takseret til Ejendomsskyld til ca. 1500 Kr. pr. Tønde Land. Ejeren har en Renteudgift paa 78 Kr. pr. Tønde Land, og han har en Skattebyrde af faste Ejendoms-skatte paa 25 Kr. pr. Tønde Land, saa det er en god Ejendom, der er vurderet højt. Han har udregnet sine Indtægter af Roeavl, synes jeg, paa en ret rimelig Maade, idet han tager baade Affald og Blade med, og det kan der ellers somme Tider laves noget med; men han har regnet det ret godt ud, og det samlede Resultat er, at han har et Underskud af 93 Kr. pr. Tønde Land. Det kan ogsaa siges paa en anden Maade: Hvad skulde denne Mand have for sine Roer, hvis det skulde kunne bære sig? Han skulde have ca. 240 Ø. pr. Dobbeltcentner, pr. 100 Kilo.

Alt dette, synes jeg, tyder ikke paa, at vi er kommet saa ret meget for højt op; men i øvrigt skal jeg gerne sige, at vi holder slet ikke paa noget bestemt Tal, vi kunde godt tænke os at moderere lidt, hvis man i det hele taget vilde have hørt efter vore Ændringsforslag.

Saa er der Punkt 2 i vore Ændringer. Det vedrører Ændringer i Toldloven. Det var det, som den ærede Ordfører talte om; han tænkte vel nok, at dér havde vi Nøglen til, at Dyrkerne eventuelt kunde faa en bedre Kontrakt med Staten. Ja, det er lige det, vi mener; men om det Tal, vi her har foreslaaet, er helt korrekt, det tør jeg ikke holde paa. Ærede Medlemmer vil vide fra første Behandling, at jeg nævnte Tallet 8 Ø. pr. kg Raasukker. Vi har her foreslaaet 7,5 Ø., fordi vi ikke har kunnet faa oplyst, hvor meget det koster at raffinere Raasukkeret. Det er ikke blevet oplyst for os, det har vi ikke kunnet faa at vide.

I Parentes bemærket: det bliver noget vanskeligt for en lovgivende Forsamling at lovgive paa dette Omraade, naar man ikke kan faa det at vide, det bliver saadan et Slag ud i det blaa.

Den ærede Ordfører sagde, at det var muligt, det vilde skade Raffineringsindustrien. Ja, det tror jeg. Det tager en Del Beskyttelse bort, og det er ogsaa vor Hensigt; men det er ikke vor Hensigt at komme saa langt ned, saa man giver Forretningen negativ Beskyttelsestold og gør den urentabel, det er os om at gøre at bestemme Skæringspunktet saa rigtigt som muligt. Men at det vil skade Raffineringen, er jo en klar Sag; det synes jeg, vi nemt kan blive enige om. Det skulde være Midlet til, at Dyrkerne kunde faa oprettet bedre Kontrakter med Fabrikkerne, fordi det absolut, hvis Skæringspunktet er rigtigt, vil lede Fabrikernes Opmærksomhed hen paa dansk avlet Roesukker i Stedet for, at de indfører fremmed Raasukker og tjener paa det.

Saa er der det tredje Punkt. Det er Ændringen i den bestaaende Lov om Afgift af Chokolade- og Sukkervarer, og det her foreslaaede hænger sammen med det, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at det, Staten maa af med, er forholdsvis mere end det, Staten kan faa, og da Sukkerprisen i Øjeblikket er lav, og Staten vil lide Tab, har vi foreslaaet at skaffe Dækning gennem en Forhøjelse af Afgiften paa Chokolade- og Sukkervarer.

Og jeg kan egentlig talt ikke se andet end, at det er en tiltalende Udvej. At man i Stedet for at forhøje Prisen for det jævne Sukkerforbrug forhøjer Prisen for de forfinede Ting, der laves af Sukkervarer, synes jeg er meget mere tiltalende. Det bliver dog i nogen Grad at skyde Byrden fra et almindeligt Forbrug over paa et Luksusforbrug, og jeg synes jo ogsaa, at naar vi gennem vort Forslag holder os nede paa den normale gængse Sukkerpris, kan de vedkommende Industrier heller ikke have saa meget imod det, da det jo bliver saadan, at de faar billigere Hjælpe- og Raastoffer.

Om dette i Øjeblikket helt vil kunne dække Statens eventuelle Tab ved dette Forslag, tør jeg ikke sige. Det kommer an paa, hvor meget Sukker der produceres her i Landet, og hvor meget der indføres. Men jeg tør vel ogsaa beraabe mig paa, at om der i et eller andet Tilfælde skulde komme til at mangle lidt, saa vil det være en stor Fordel for Staten, at der kommer mere Arbejde i Gang; og at vi bliver fri for at skaffe saa megen fremmed Valuta til Indkøb af Sukker udefra. Jeg kan pege paa